

WYROK

I. W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 sierpnia 2014 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie - Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów

w składzie:

Przewodniczący: SSO Bogdan Gierzyński

Protokolant: sekretarz sądowy Irmina Bartochowska

po rozpoznaniu w dniu 11 sierpnia 2014 r. w Warszawie na rozprawie

sprawy z odwołania: (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K.

przeciwko Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

o stwierdzenie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów

na skutek odwołania (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K. od Decyzji Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z dnia 24 grudnia 2012 roku (...)

1. uchyla zaskarżoną Decyzję w całości,
2. zasądza od Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów na rzecz (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K. kwotę 1360 zł (jeden tysiąc trzysta sześćdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania.

SSO Bogdan Gierzyński

XVII AmA 80/13

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 24 grudnia 2012 r., (...), Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów stosownie do art. 33 ust. 4, 5 i 6 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów po przeprowadzeniu z urzędu postępowania w sprawie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów przeciwko przedsiębiorcy: (...) sp. z o.o. z siedzibą w K.,

I. Na podstawie art. 27 ust. 1 i 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów uznał za praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów określoną w art. 24 ust. 1 i 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, bezprawne działanie przedsiębiorcy (...) sp. z o.o. z siedzibą w K. polegające na stosowaniu we wzorcu umownym zamieszczonym na stronie internetowej sklepu: (...) - Regulamin odbioru towaru w (...) postanowienia o treści: „Możliwość zwrotu towaru w ciągu 10 dni od daty zakupu przysługuje wyłącznie osobom fizycznym, które dokonały zakupu za pośrednictwem kuriera lub poczty” co stanowi naruszenie art. 7 ust. 1 i 3 ustawy o ochronie niektórych praw konsumentów oraz odpowiedzialności za szkodę wyrządzoną przez produkt niebezpieczny i stwierdził zaniechanie jej stosowania z dniem 14.10.2012 r.

II. Na podstawie art. 27 ust. 1 i 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów uznał za praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów określoną w art. 24 ust. 1 i 2 pkt 3 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów uznał, bezprawne działanie przedsiębiorcy (...) sp. z o.o. z siedzibą w K. polegające na stosowaniu we wzorcu umownym

zamieszczonym na stronie internetowej sklepu: (...) - Regulamin odbioru towaru w (...) – Zwrot zakupionego towaru w ciągu 10 dni – postanowienia o treści: „towar musi zawierać oryginalne opakowanie w idealnym stanie (nie mogą być naniesione żadne napisy klienta)” co stanowi nieuczciwą praktykę rynkową określoną w art. 5 ust. 1 i ust. 3 pkt 4 w związku z art. 4 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu nieuczciwym praktykom rynkowym i stwierdził zaniechanie jej stosowania z dniem 14.10.2012 r.

III. Na podstawie art. 106 ust. 1 pkt 4 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów nałożył na przedsiębiorcę (...) sp. z o.o. z siedzibą w K. karę pieniężną płatną do budżetu państwa z tytułu naruszenia zakazów o których mowa w art. 24 ust. 1 i 2 oraz art. 24 ust. 1 i 2 pkt 3 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, z tytułów określonych w:

- 1) punkcie I sentencji decyzji, karę w wysokości 60 926 zł;
- 2) punkcie II sentencji decyzji, karę w wysokości 60 926 zł.

Przedmiotową decyzję zaskarżył powód – (...) sp. z o.o. z siedzibą w K.. Zaskarżonej decyzji powód zarzucił:

1. naruszenie przepisów kodeksu postępowania administracyjnego mające istotny wpływ na wynik sprawy, tj.:

a) art. 6, 7, 77 § 1, 80, 107 § 3 k.p.a., poprzez błędną ocenę zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, brak rozważenia wszystkich okoliczności mogących mieć znaczenie dla rozstrzygnięcia oraz błędne uzasadnienie wydanej decyzji ograniczające się do przytoczenia przepisów prawa i stwierdzenie, iż z analizy materiału dowodowego wynika, iż powód przy zawieraniu umów na odległość z konsumentami posługiwał się regulaminem zawierającym zakwestionowane przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów postanowienia podczas gdy w rzeczywistości zakwestionowane przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów postanowienia znajdowały się na stronie internetowej powoda w zakładce Pomoc w tzw. (...) (ang. F. Q.) tj. zbiorze często zadawanych pytań i odpowiedzi na nie, mające na celu udzielenie danemu użytkownikowi serwisu internetowego pomocy bez konieczności angażowania do tego jakichkolwiek osób.

2. Naruszenie przepisów prawa materialnego tj.:

a) Naruszenie art. 27 ust. 1 i 2 w zw. z art. 24 ust. 1 i 2 oraz art. 27 ust. 1 i 2 w zw. z art. 24 ust. 1 i 2 pkt 3 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów poprzez błędną ich wykładnię polegającą na przyjęciu, iż umieszczenie przez powoda informacji na stronie internetowej w zakładce Pomoc stanowi praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów, a ponadto informacje te stanowią wzorzec umowny, którym Powód posługuje się przy zawieraniu umów z konsumentami.

b) Naruszenie art. 106 ust. 1 pkt 4 oraz art. 111 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, przez nałożenie na powoda kary finansowej niewspółmiernej do rangi ewentualnie dokonanych przez niego naruszeń.

Powołując się na powyższe zarzuty powód wniósł o zmianę zaskarżonej decyzji w całości oraz zasądzenie na rzecz powoda kosztów postępowania w tym kosztów zastępstwa procesowego.

W odpowiedzi na odwołanie pozwany – Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wniósł o oddalenie odwołania oraz zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił następujący stan faktyczny:

Powód – (...) sp. z o.o. z siedzibą w K. jest przedsiębiorcą prowadzącym działalność gospodarczą m.in. w zakresie sprzedaży sprzętu komputerowego i elektroniki użytkowej przez Internet. Kontrahentami powoda są m.in. konsumenci.

Prowadzona przez powoda działalność sprzedaży realizowana jest m.in. w formie tzw. (...). (...) są salonami sprzedaży powoda, jak i punktami odbioru zamówionego za pośrednictwem strony internetowej towaru prowadzonymi przez

partnerów powoda. Dokonując zamówienia za pośrednictwem strony internetowej konsument posiada możliwość wyboru opcji „odbiór osobisty”, skutkującej rezerwacją danego produktu n. (...) dni. W tym czasie konsument może dokonać zakupu wybranego towaru bezpośrednio w wybranym (...). Po bezskutecznym upływie ww. okresu produkt staje się przedmiotem oferty powoda skierowanej do nieoznaczonego kręgu konsumentów (dowód: pismo powoda z dnia 6 czerwca 2012 r., k 4 akt adm., fakt bezsporny).

W związku z ww. działalnością powód na swojej stronie internetowej (...) w zakładce Pomoc zamieścił zbiór najczęściej zadawanych pytań z odpowiedziami wśród których znajdowały się następujące informacje: „Możliwość zwrotu towaru w ciągu 10 dni od daty zakupu przysługuje wyłącznie osobom fizycznym, które dokonały zakupu za pośrednictwem kuriera lub poczty”, „towar musi zawierać oryginalne opakowanie w idealnym stanie (nie mogą być naniesione żadne napisy klienta)” (fakt bezsporny).

Postanowieniem z dnia 14 sierpnia 2012 r., nr 151/12 Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wszczął z urzędu postępowanie administracyjne przeciwko powodowi w związku ze stosowaniem przez niego praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów opisanej w art. 24 ust. 1 i ust. 2 i ust. 2 pkt 3 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów polegającej na:

1. Bezprawnym działaniu poprzez naruszenie art. 7 ust. 1 ustawy o ochronie niektórych praw konsumentów oraz odpowiedzialności za szkodę wyrządzoną przez produkt niebezpieczny, tj. ograniczaniu praw konsumentów do odstąpienia od umowy i zwrotu towaru odbieranego w NetPunkcie w związku z zawarciem umowy na odległość poprzez zamieszczenie na stronie internetowej sklep: (...)/pokaz_pomoc/1/ w Regulaminie odbioru towaru w (...) postanowienia o treści: „Możliwość zwrotu towaru w ciągu 10 dni od daty zakupu przysługuje wyłącznie osobom fizycznym, które dokonały zakupu za pośrednictwem kuriera lub poczty”,

2. Bezprawnym działaniu poprzez naruszenie art. 5 ust. 1 i ust. 3 pkt 4 w związku z art. 4 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu nieuczciwym praktykom rynkowym, tj. poprzez wprowadzenie w błąd konsumenta w przypadku zwrotu zamówionego towaru, poprzez zamieszczenie na stronie internetowej sklepu: (...)/pokaz_pomoc/1/ w Regulaminie odbioru towaru w NetPunkcie postanowienia o treści: „towar musi zawierać oryginalne opakowanie w idealnym stanie (nie mogą być naniesione żadne napisy klienta)”.

(dowód: postanowienie nr 151/12, k. 19 akt adm.).

Z dniem 14 października 2012 r. powód zaprzestał stosowania ww. informacji na swojej stronie (fakt bezsporny).

Po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego pozwany wydał postanowienie będące przedmiotem niniejszej sprawy.

Powyższy stan faktyczny jest bezsporny pomiędzy stronami postępowania. Na podstawie posiadanych dokumentów nie budzi on wątpliwości Sądu. W związku z powyższym stan faktyczny w przedmiotowej sprawie został ustalony jak wyżej.

W tym stanie faktycznym Sąd Okręgowy – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył, co następuje:

Odwołanie zasługuje uwzględnieniu.

Za bezsporne należy uznać, że powód w związku z prowadzoną działalnością gospodarczą oferował sprzedawane przez siebie produkty za pośrednictwem sieci Internet zawierając umowy z konsumentami poza lokalem swego przedsiębiorstwa. Konsument posiadał możliwość odbioru zamówionego produktu osobiście we wskazanym (...), bądź dostarczany był mu on za pośrednictwem poczty bądź kuriera pod wskazany adres.

Analizując działalność powoda związaną ze sprzedażą produktów poza lokalem jego przedsiębiorstwa pozwany uznał za praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów „bezprawne działanie przedsiębiorcy (...). sp. z o.o. z

siedzibą w K. polegające na stosowaniu we wzorcu umownym umieszczonym na stronie internetowej sklepu: (...)/pokaz_pomoc/1/ - Regulamin odbioru towaru w net punkcie postanowienia o treści: „Możliwość zwrotu towaru w ciągu 10 dni od daty zakupu przysługuje wyłącznie osobom fizycznym, które dokonały zakupu za pośrednictwem kuriera lub poczty” oraz postanowienia o treści: „towar musi zawierać oryginalne opakowanie w idealnym stanie (nie mogą być naniesione żadne napisy klienta)”. Brak jest podstaw do stwierdzenia tak określonego czynu. Wskazać bowiem należy, że zakwestionowane przez pozwanego postanowienia zostały zamieszczone w zakładce Pomoc a nie w „Regulaminie sklepu (...)net.” zamieszczonym na stronie internetowej (...). W zakładce tej zamieszczone zostały informacje o najczęściej zadawanych przez klientów pytaniach i udzielanych odpowiedziach. Informacje te nie stanowiły wzorca umowy w rozumieniu art. 384 Kodeksu cywilnego. Nie wiązały one bowiem stron stosunków umownych (a w szczególności konsumentów). Były one stworzone w celach informacyjnych osób korzystających ze strony internetowej powoda. Wprawdzie informacje te były przynajmniej częściowo błędne jednak nie wywierały one skutków obligacyjnych w stosunku do konsumentów bowiem nie zostały one opracowane w celu zawierania umów i nie były inkorporowane do umów.

Mając powyższe na względzie należy stwierdzić, iż pozwany nie udowodnił, że powód stosował wzorzec umowny, który zawierałby niedozwolone postanowienia o wskazanej w decyzji treści. W związku z tym brak jest podstaw do stwierdzenia, że powód dopuścił się praktyki, która naruszałaby zbiorowe interesy konsumentów w postaci określonej w zaskarżonej decyzji.

Przedmiotowe informacje mogły wpłynąć na faktyczne ograniczenie możliwości skorzystania przez konsumentów z przysługujących im uprawnień poprzez wprowadzenie ich w błąd co do zasad odstępowania od umów zawieranych na odległość. Działanie powoda polegające na wprowadzeniu konsumentów w błąd stanowi jednak czyn, który nie został objęty zaskarżoną decyzją, a co z tym związane nie jest on przedmiotem niniejszej sprawy. W treści decyzji pozwany uznał za praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów bezprawne działanie polegające na stosowaniu we wzorcu umownym postanowień o treści wskazanej w decyzji. Jak już wyżej zaznaczono tak określone naruszenie nie znajduje uzasadnienia na gruncie przedmiotowej sprawy. Sąd nie mógł natomiast orzekać o praktyce przedsiębiorcy, która nie została objęta zaskarżoną decyzją, gdyż skutkowałoby to orzeczeniem ponad przedmiot sporu i żądanie stron. Biorąc za podstawę regulacje ustawowe (w tym regulacje ustrojowe dotyczące kompetencji Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, którego czynności nie mogą być zastępowane działaniami sądów powszechnych) należy stwierdzić, że dla możliwości ukarania powoda za praktykę polegającą na wprowadzeniu konsumentów w błąd konieczne byłoby przeprowadzenie postępowania administracyjnego, zgodnego ze standardami administracyjnoprawnymi, w sposób gwarantujący powodowi prawo do obrony – w tym poprzez prawidłowe określenie przedmiotu postępowania.

Mając powyższe na względzie Sąd stwierdził, iż brak jest podstaw do stwierdzenia praktyk określonych w punkcie I i II zaskarżonej decyzji, a co z tym związane brak jest podstaw do nałożenia na powoda kary pieniężnej określonej w punkcie III decyzji i na podstawie art. 479^{31a} § 3 Kodeksu postępowania uchylił zaskarżoną decyzję w całości.

O kosztach postępowania orzeczono stosownie do wyniku sporu, zasądzając na rzecz powoda koszty procesu według norm przepisanych (art.98 k.p.c.).

SSO Bogdan Gierzyński